

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2552/2021
25.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Миљуш, адвокат из ..., против туженог Установе Спортски центар Рума у Руми, кога заступа Владислав Малетић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној 25.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/21 од 12.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 404/19 од 24.09.2020. године, поништено је као незаконито решење туженог број .. од 26.06.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 05.06.2012. године и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад у року од осам дана. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 137.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 912/21 од 12.05.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, ни друге битне повреде одредаба парничног поступка, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на пословима ... (...). У периоду од 27.11.2018. године закључно са 04.06.2019. године тужилац се налазио на боловању, те је био у обавези да се 05.06.2019. године врати на рад. Како се дана 05.06.2019. године тужилац није појавио на радном месту директор туженог га је позвао телефоном и рекао му да дође на посао. Око 11 часова тужилац је приступио у просторије туженог али није желео да ступи на радно место, те је навео да и ако нема лекарско уверење о продужењу боловања не жели да се врати на рад и да могу слободно да му дају отказ. Тужени је 12.06.2019. године сачинио писмено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду којим је тужиоцу оставио рок за изјашњење од осам дана. Тужилац је упозорење примио 13.06.2019. године. Оспореним решењем туженог од 26.06.2019. године тужиоцу је са позивом на члан 179. став 3. тачка 1) Закона о раду отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине односно због неоправданог одбијања да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом. У образложењу оспореног решења наведено је да је тужилац требао да се јави на рад 05.06.2019. године када му је закључено боловање, али да се тог дана није добровољно пријавио на рад већ је након позива од стране директора туженог приступио у просторије туженог и након разговора са директором изјавио да неће долазити на посао и да послодавац може да му откаже уговор о раду о чему је сачињена службена белешка. Наведено је и да тужилац на посао није долазио ни наредних шест дана на основу чега је тужени закључио да постоји оправдан разлог да тужиоцу откаже уговор о раду због неоправданог изостајања са посла без дозволе непосредног руководиоца и то 16 радних дана узастопно. Оспорено решење тужилац је примио дана 28.06.2019. године. Утврђено је и да је тужилац изјашњење на упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду упутио туженом у остављеном року од осам дана 21.06.2019. године препорученом пошиљком која је туженом уручена 28.06.2019. године. У изјашњењу тужилац је негирао постојање повреде радне дисциплине која му се упозорењем ставља на терет, те је уз изјашњење доставио и потврду о привременој спречености за рад почев од 21.06.2019. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца и оспорено решење о отказу уговора о раду од 26.06.2019. године поништили, те обавезали туженог да тужиоца врати на рад.

Одредбом члана 180. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05... 75/14), прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Полазећи од цитираних прописа другостепени суд је у побијаној пресуди закључио да је смисао упозорења да се запосленом стави до знања да је својим поступањем учинио повреду радне обавезе, односно радне дисциплине и да му се обезбеди право на одбрану односно изјашњење зајемчено Уставом и ратификованом Конвенцијом међународне организације рада број 158 о престанку радног односа на

иницијативу послодавца. Сагласно наведеном, послодавац је дужан да пре доношења решења о отказу уговора о раду размотри и цени наводе из изјашњења запосленог. Дакле, решење о отказу уговора о раду послодавац може да донесе након што је размотрио и оценио све околности случаја, као и наводе које је запослени изнео у писменом изјашњењу на упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду а у вези са повредом радне обавезе или радне дисциплине, која му је упозорењем стављена на терет.

Како је током поступка утврђено да је тужени донео решење о отказу уговора о раду пре него што је примио и размотрио наводе садржане у изјашњењу тужиоца на упозорење о постојању разлога за отказ, а које изјашњење је тужилац благовремено упутио туженом препорученом поштанском пошиљком, по оцени другостепеног суда, правилно је првостепени суд закључио да је побијано решење о отказу уговора о раду донето супротно одредби члана 180. Закона о раду, те је исто ваљало поништити. Како се тужилац у конкретном случају на упозорење туженог изјаснио у законом прописаном року препорученом пошиљком, сама чињеница да је наведено изјашњење тужени примио тек 28.06.2019. године, односно више дана након изјашњења тужиоца на упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, по оцени другостепеног суда, не ослобађа туженог обавезе да тужиоцу омогући право на одбрану од навода изнетих у упозорењу.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да је оспорено решење туженог о отказу уговора о раду од 26.06.2019. године незаконито, а за своју оцену су дали довољне и потпуне разлоге које у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд.

Како је усвојен тужбени захтев за поништај отказа, тужени је у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана.

Одлука о трошковима поступка из става другог и трећег изреке је донета применом чл. 165. и 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП. Захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији је неоснован имајући у виду неуспех ревидента у овом поступку, а захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је неоснован јер се не ради о трошковима који су били потребни ради вођења ове парнице.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић